

može, kak bodoemo napravili? Izvolimo pravega krščanskega moža, ne pa „nemčurja“. Naj se nemčurški stol obrne! — S tem vprašanjem se je obrnil župnik na Ženca, ki je odgovil: No, tedaj pa naj bo tam le Honza Pejovski. — Župnik: Kaj pa, ko bi Grosek bil? On je bolj nemščine navajen... Lej ga lej, gospoda župnika, kako sam priznava, da je nemščina res dobra! Res je bil Grosek želesnički čuvaj in pridobil si je znanje nekaj nemščine ter pobiranje nemškega penzionja. Vprašamo Vas torej, g. župnik, kateri župan je boljši, tisti ki ne zna ali tisti ki zna nemško. Vprašamo tudi eksce-selenco knez in škofa, ali je župnik Kozel k temu poklican, da dela v naši mili Ločki dolini nemir? Kot duhovnik bi moral vendar mir delati in za vero krščansko skrbeti; opominjamo Vas torej g. župnik, bodite mirni, ako hočete pri nas z dobro izhajati. Tudi ti Grosek bodi v tvoji zbelovski gorici miren in premišljaj, kaj tvoj sosed in njegova hčerka Grill dela; naj ti župnik pomaga, da se vse zakrije. V naši Ločki dolini ne bode zmagala nikdar klerikalna stranka, kajti svet gre naprej in ne nazaj! Možje.

Sv. Barbara v Halozah. Dragi čitatelji „Štajerc“, res moramo gledati v bodočnost in pre-mišljevati, zakaj dandanes vera peša; zato ker se nekateri duhovniki bolj trudijo za občinske, deželne in državne volitve, kakov za svoj vzvišeni poklic, katerega imajo kot namestniki Kristusa: Odrešenika neumirajočih duš. Tukaj jim ni nobena pot pretežavna, nobeno blato preveliko, da le svoj cilj pri volitvah dosežo. Naš g. župnik Vogrin je celo sedaj že v tretji obč. odbor prišel po svoji nevrudljivi agitaciji, a za izveličanje njemu izročenih župljanov mu je deveta briga. Glej slučaje dušnega dana pastirstva: Ob božičnih praznikih je prišel nekdanji cerkveni ključar podružnice sv. Elizabete Martin Emeršič v delavnik ob 1/2 10. uri predpoljan dobro 1/4 ure daleč v župnišče ter prosil g. župnika za spoved in sv. zakramente za umirajoče; ali župnik ni hotel iti par minut daleč v cerkev, da bi bil svojo dolžnost storil, temveč mu je rekel: Vi še ne boste sedaj umrli, le idite domu; in res je šel starček pri 75ih letih več ko eno uro daleč hoda ter je drugi dan umrl brez sakramentov za umirajoče. Po smrti pa mu ni hotel jame blagosloviti prej ko drugi dan, ko so prinesli drugega mrliča v sprevodu na pokopališče, pri katerem je lepe denarje zasluzil. Za denarje gledate, a za izveličanje duš ne skrbite! Ali je to lepo od Vas, kadar se kam na sprehod peljate, da morete pred seboj v kočiji imeti svojo po Vaših mislih lepo Lizziko, kot nekako zrcalo Vašega res napuhnjene obraza? Kolikokrat ste čitali, da bi bil Sin Božji se kam vozil in bi bil imel kuharico pred seboj, kakov ravno Vi, ki s tem polnjujate poštene farane; ne čudimo se res, da vera peša že radi mladine, katera se pohujša; njo raje pustite v župnišču, naj raje prasiče češe ali snaži. Kristus je rekel: Gorje svetu zavoljo pohujšana! Ali ne čitate? Naj sveti Vaša luč pred ljudmi! Ali imate od knezoškofa naročeno, take izglede kot dušni pastir faranom dajati? Res velikanski odgovor na drugem svetu za Vas!

Vsevidel.

Sv. Barbara v Halozah. (Krava v volitve). Dne 11/1. 1912 so se vrstile volitve v obč. odbor v sobi predstojnika g. Franca Kreinc. Pri tej volitvi so se volilci omamljeni po sladki vinski kapljici tako sprejeli v sosedni sobi, da je prišlo med pos. M. Žumberjom in pos. Antonom Žuranom, nač. cerkv. konk. odb. do prepira in je pri tem Žuran udaril s palico po glavi Žumbera. A takoj mu je Žumber vrnjal s krepko zaušnico, da mu je pri tem odletel klobuk daleč v stran. Za spravnega sodnika je bil takoj imenovan pričujoči predstojnik občine Gradiša g. Žuran, in ker še ta ni mogel stranke pomiriti, je predstojnik g. Kreinc šele spravil po volitvi stranke v mireni položaj. Volitve so izpadle za novi odbor precej pravilno, ako ravno se je od klerikalne stranke vršila velikanska agitacija, vreči stari odbor popolnom ob tla. V odbor je prišlo 8 naprednjakov in 4 klerikalcev, med temi g. župnik Vogrin in naprednjak g. baron Kübeck. Živijo napredna stranka!

Mirno tukaj so volili
v sosedni sobi pa se bili,
krik in vpitje se razlega,

da je seglo tja do brega —
Klerikalcev črni vir,
to je hujše kak hidir!

Diš. vi. ag.

Hrastnik. (Od mrtvih je v stal). Pretečeni teden je šla od ust do ust govorica: K. Mastnak je umrl. Povemo, da on še ni umrl, kajti še krepko diha. Marsikaterega klerikalnega „backa“ je že opral in ga še bo!

Polenšak. Dragi „Štajerc“, naš župnik res je hujši, kakor ga ti popisuješ. Dne 10. prosinca prinesla je neka botra novorojenega otroka hkrsti Župnik pa ni hotel otroka krstiti, ačkav je zakonski; rekel je, da naj botra otroka drugi dan prinese, češ da danes ne more v cerkev, ker je mežnar Benkov Tone cerkev zaklenil in se s ključi odpeljal v mlin. Nato je nesla botra otroka k sv. Lenartu niže Ptiju in so ga tam g. župnik krstili. Tako upravlja župnik Podplatnik svojo službo! Pa še nekaj: V nedeljo je Podplatnik nas „štajercijance“ raz prižnike napadal z besedami: Štajercijanci, vi ste največji lažnjivci, to so tisti, ki „Štajerca“ čitajo in ga imajo! S temi besedami je bila pridiga sklenjena. Kaj porečete, g. urednik, k temu? Ako nismo v „Štajercu“ resnice pisali, zakaj nas župnik ne toži?

Farani.

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne ednostavno
kocke za govejo juho, marveč izrecno
MAGGI JEVE kocke
za govejo juho

à 5 h

kajti. te so
najboljše!

Edino pristne

z imenom Maggi in varstveno znamko
križeva zvezda

Kje imate oči?

Slovenski učitelji so pravzaprav čudni ljudje. Po našem mnenju so preveč navajeni slepe po-korščine pred „narodnimi voditelji“. Ne govorimo o tistih učiteljih, ki poljubujejo kaplano ru in v katerih živi še konkordatski duh. Tudi o tistih učiteljih ne govorimo, katerih karijera gré brez ozira na žensko čast skozi farovž. Govorimo o „liberalnih“ učiteljih, katerih svobodomiselnost vskipi v trenutkih navdušenja čez rob kozarca. Ti ljudje so čudni! Mi jim gotovo ne zamerimo, da so „narodni“, kajti ta idealizem jim zamore izginiti šele v par desetletjih stradanja. Ali tudi „narodnim“ ljudem ne

bi smela biti logika španska vas. Klerikalni „človek“ s svojo umetnim potom zadušeno inteligenco seveda si bode dal i prst odrezati, ako mu bode ta ali oni črnotuknež rekel, da je to za dosego nebeškega kraljestva neobhodno potrebo. Ali učitelj spada vendar med inteligenco, njemu ne sme biti politika le fanatična „vera“, on mora biti somišljenik. Učitelj torej ne sme pasti nikdar tako globoko, da bi slepo sledil oktroiranemu „mnenju“ tega ali onega časnikarja ali v politiki ravno modernega advokata... In vendar storijo to slovenski učitelji! Dokaz temu njih stališče glede obstrukcije v štajerskem deželnem zboru. Danes prizna vse, kar ni ravno prvaško-klerikalnega, da je ta obstrukcija velikanska gospodarska škoda, ne samo za posamezne stanove, marveč tudi za ljudstvo v celoti. Ko je ta brezvestna obstrukcija zapričela, pristopil pa ji je tudi naivni dr. Kukovec, katerega vedenje je najboljša satira na politično delovanje sploh. Takrat bi morali slovenski učitelji že nastopiti in Kukovca v imenu naroda ter v imenu narodnjaštva na trezno pot spraviti. To so zamudili. Zdaj je prišel Kukovec s pomocijo raznih brč, ki jih je njegova stranka dobila, slučajno sam na to pot. In zdaj — molčjo učitelji tudi! Molčjo in čakajo, da bi jim nemški kolege golobe spekli, ki bi potem tudi njim v usta sfrčali. Taka pasivna vloga v tako resnem trenutku je dokaz naravnost neverjetne slabosti. Razumemo sicer, da učitelju na deželi ni na rožicah postljano in da pride šele daleč za farovško kuharico. Ali nekaj eneržiji bi moral ta stan vendar pokazati, zlasti zato, ker končno šolske oblasti niso vse v rokah črnih mamelukov. Nemškonacionalni učitelji so deloma celo nekaki štrajk vpeljali; izstopili so namreč iz vseh društev, dokler se jim njih zahteve ne tresuči. Slovenski učitelji bi imeli mnogo več povoda, da bi to storili. Kajti nemški poslanci ne ovirajo delovanja deželnega zabora, pač pa slovenski. Zakaj ne rabijo slovenski učitelji te reprezalije? Zakaj ne izstopajo iz društva? Zakaj ne pokažejo svoje moči? Zakaj ne sklicujejo shode? Zakaj ne povejo ljudstvu resnic?... Verujemo, da je neprijetno, enkrat za obstrukcijo in potem proti nje govoriti. Ali kaj ne storiti človek vse za košček kruha in končno se ne sme delati odgovorne slovenske učitelje za Kukovčevu nezmožnost. Naše mnenje je torej: Vsled obstrukcije trpi vse ljudstvo; a obstrukcija pokopala je tudi opravičene nade učiteljstva; zato bi moralo to učiteljstvo enkrat določno nastopiti in ljudstvu škodljivost klerikalizma dokazati... Nismo napisali teh vrstic iz agitatoričnega namena. Kajti med čudnimi temi idealisti iščeš zamanj pameti. Hoteli smo le povedati, da so si slovenski učitelji svoje usode sami krivi. To je pribito! Zaradi nas pa ti go-spodje lahko tudi zanaprej molčjo. Le druge naj ne delajo odgovorne za svojo lenobo! Bodičnosti nima narod, katerega učitelji so berači, to je najresnejša narodna politika! Radovedni smo, kedaj bodejo slovenski učitelji pokazali svojo moč!

Novice.

Predpustni časi so zopet dospeli in z njimi

Imenovanja.

Naša slika kaže na lev strani Mariusa grofa Altemsa, ki je bil ravnokar imenovan za cesarskega namestnika v Dalmaciji. Pred njim je izvrševal namestniško službo pl. Nardelli. Na desni strani slike pa vidimo voditelja slovenskih klerikalcev, dra. Ivana Šusteršiča. Kakor smo že poročali, odstopil je dosedanji deželni glavar kranjski, dvorni svetnik Šuklje; bil je sicer klerikalec, ali vsem brezobzirnim klerikalnim nasi-jenjem vendar ni hotel pomagati. Zdaj je imenovan za deželnega glavarja na Kranjskem advokat dr. Šusteršič. Njegove lastnosti so ravno tako znanje, kakor njegova brezobzirnost. Imenovanje dra. Šusteršiča gotovo ne bode utrdilo zaupanje do objektivne deželne uprave. Sicer je dr. Šusteršič misil minister postati in edino iz tega vzroka je zapričel tudi obstrukcijsko politiko v državnem zboru. Nu, zdaj je zadovoljen z mestom deželnega glavarja. Klerikalci so s tem izgubili najhujšega političnega agitatorja, kar je naposled tudi dobiček za razvoj na Kranjskem.

Marius Graf Altems
Statthalter von Kroatien.

Dr. Ivan Šusteršič
Landeshauptmann von Kroatien.